

*Kas gražu, atsilieps, kas
teisinga, nemirs, nors vandenim,
kalnais apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1999 m. vasario 12 d. penktadienis. Nr. 12. (92) Kaina 0,80 Lt.

Vasario 16 - oji - Lietuvos valstybės atkūrimo diena

Nutarimas

Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė kreiptis: į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu:

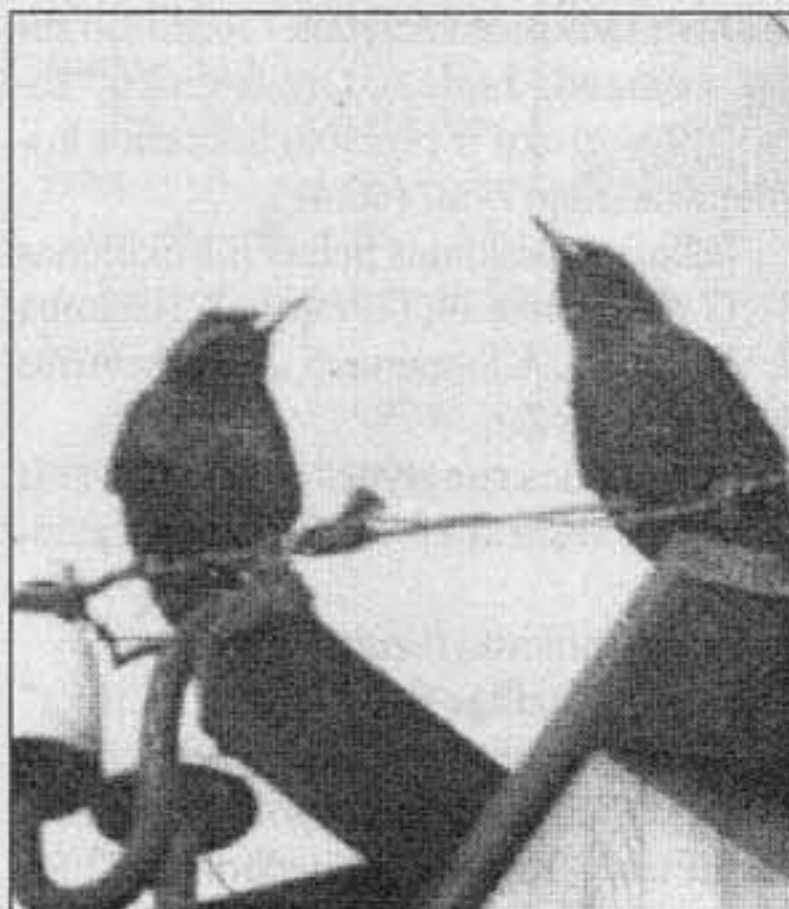
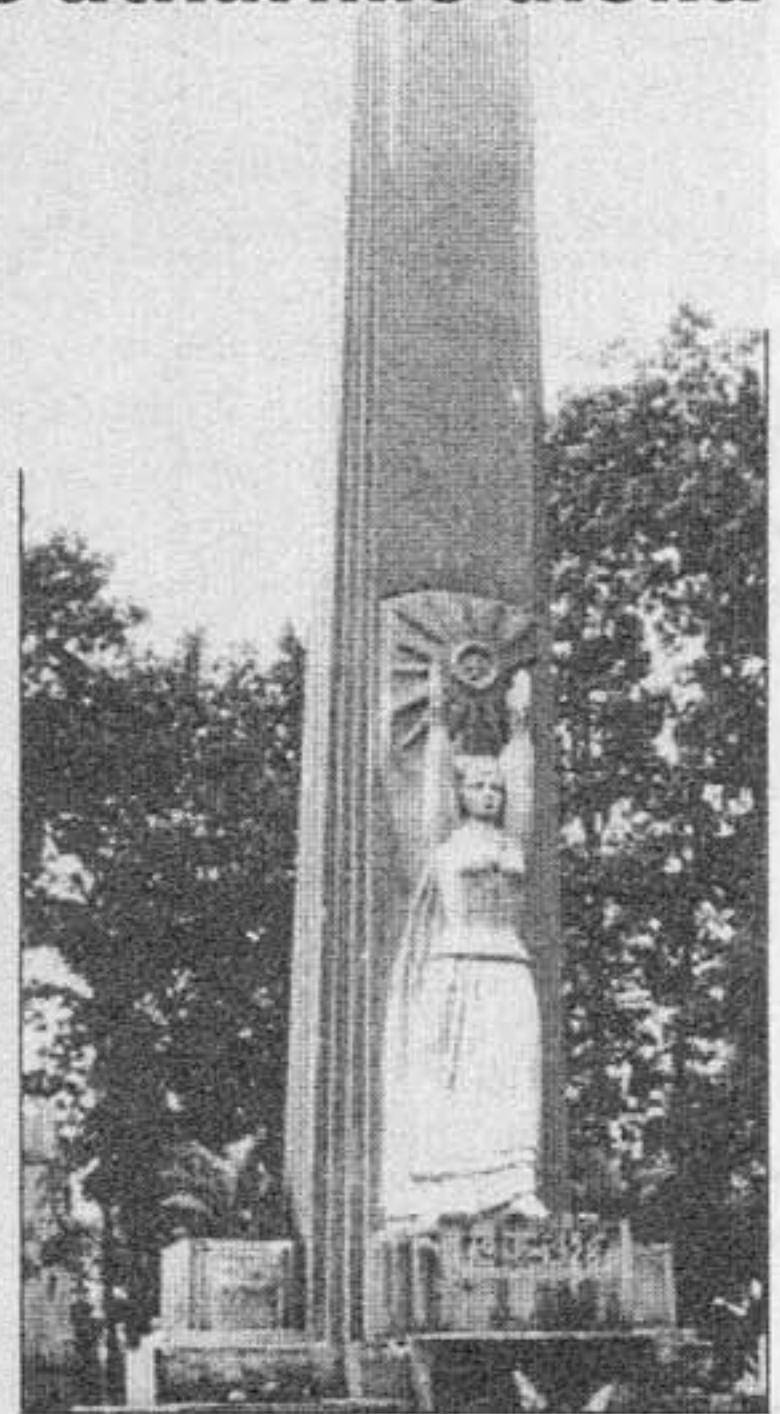
Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintą tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18 - 23 d. 1917 metais, skelbia atstatanti nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.

Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas steigiamasis seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas.

Lietuvos taryba, pranešdama apie tai vyriausybei, prašo pripažinti nepriklausomą Lietuvos valstybę.

Vilniuje, vasario 16 d. 1918 m.

J. Šaulys, J. Šernas, A. Smetona, J. Smilgevičius, J. Staugaitis, A. Stulginskis, J. Vailokaitis, J. Vileišis, S. Narutavičius, J. Basanavičius, K. Šaulys, S. Kairys, K. Bizauskas, D. Malinauskas, V. Mironas, M. Biržiška, A. Petrulis, S. Banaitis, P. Klimas, P. Dovydaitis.

Tai tebuvo diena, kada poruojasi paukščiai?

Pasak legendos, pirmame mūsų eros amžiuje rūstus valdovas, Romos imperatorius Klaudijus, manydamas, kad vedyboms kariais trukdo išlikti negailestingiems, uždraudė tuoktis. Tuo tarpu vyskupas Valentinas slapta sutuokdavo įsimylėjėlius, todėl pateko imperatoriaus nemalonėn. Vyskupą nuteisė mirties bausmė. Tačiau prieš įvykdant nuosprendį, Valentinas sugebėjo parašyti meilės laišką. Ir ne bet kam, o kalėjimo prižiūrėtojo dukrai. Tai, kaip sakoma legendoje, įvyko vasario 14 dieną.

Kai krikščionių tikėjimas kanonizavo šventą Valentiną, į mūsų gyvenimą atėjo

visos su šia diena susijusios tradicijos.

Kai kas sako, kad viduramžiais tai tebuvo diena, kada poruojasi paukščiai. Ir vis dėlto buvo manoma, kad tą dieną susipažinę žmonės bus laimingi visą gyvenimą...

Ką apie meilę, šv. Valentino dieną galvoja dvyliktokai ir jų lietuvių kalbos mokytoja? Trečiame laikraščio puslapyje skaitykite mūsų korespondentės Jolitos Kaškevičienės publikaciją "Meilę reikia nešti ant delno..."

Konkursas melomanams

Jūs norite dovanų gauti
kompaktinį diską arba kasetę,
bet nežinote kaip?

Užsiprenumeruokite ar nusipir-
kite "Rokiškio pragiedrulius" ir
turėsite puikią galimybę papildyti
savo garso įrašų kolekciją!

Redakcija ir parduotuvė "Muzi-
kos prekės" (Nepriklausomybės a.
31) tęsia konkursą melomanams.

Šį kartą reikės atsakyti į 10 klausimų:

1. Kiek naujame PolyGram com-
pany kataloge yra puslapių?
2. Kokią video naujieną išleido
"Garsų pasaulis"?
3. Koks seniausias licencinis vi-
deo filmas yra mūsų parduotuvėje ir
kada jis buvo išleistas?
4. Kaip vadinasi Modern Talking
naujausias albumas?
5. Naujas JAM records kūdikis.
6. Naujausias Nelly albumas.
7. Kokios grupės perkamiausias
albumas mūsų parduotuvėje?
8. Kokia labai gerai žinoma rusų
estrados žvaigždė prodiusavo albu-
mą "Tò, čto doktor šlager propisal"?
9. Kokia plokštelė jau seniai mū-
sų parduotuvėje laukia savo pirkė-
jo?
10. Kokių firmų tuščių vienarti-
nio įrašymo CD galima įsigyti mūsų
parduotuvėje?

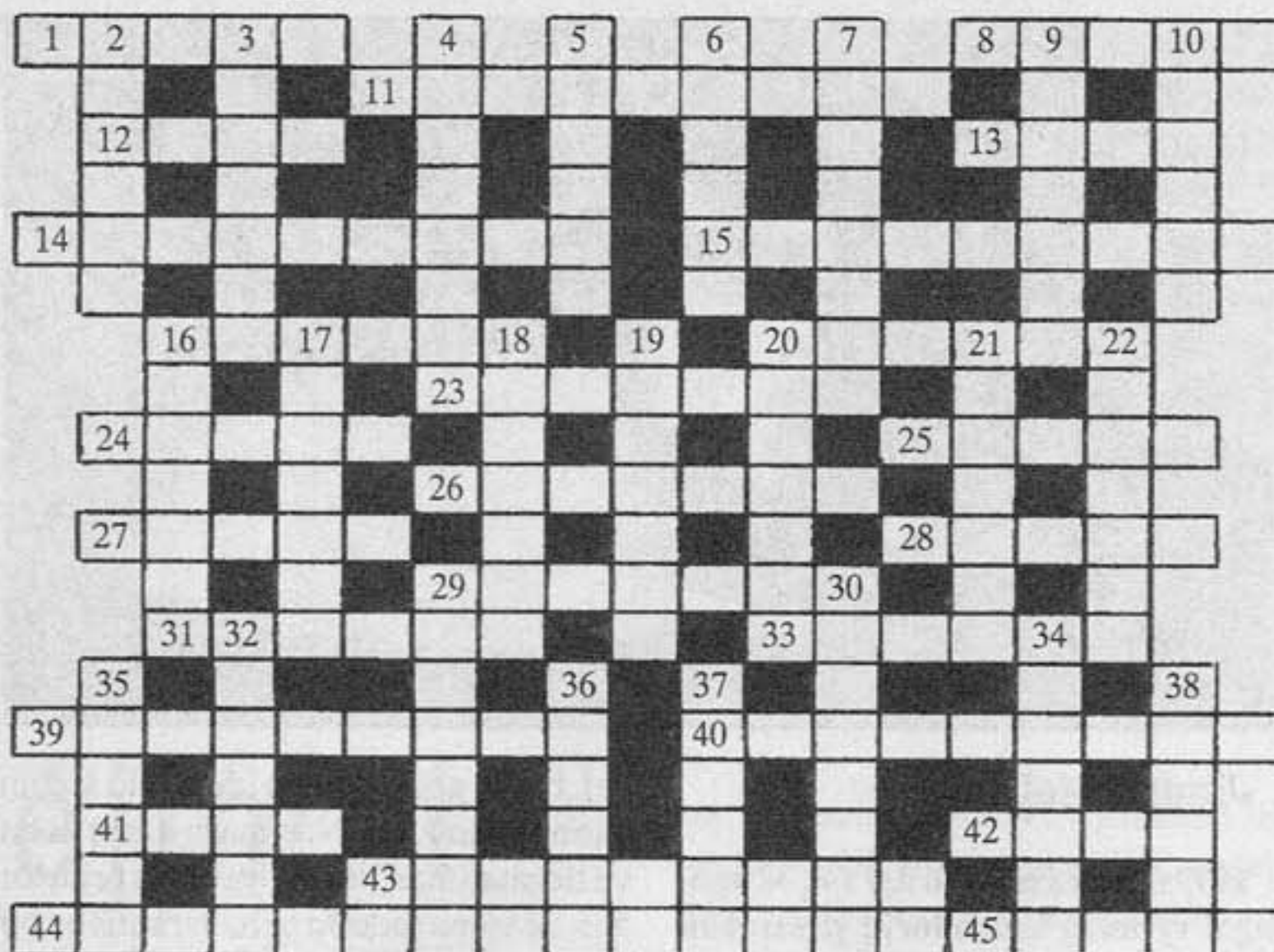
Už 10 teisingų atsakymų – CD.

Už 9 teisingus atsakymus – nau-
jausias užsienio atlikėjų rinkinys
audio kasetėje.

Už 8 teisingus atsakymus – au-
dio kasetė.

Kryžiažodis

Vertikaliai:

2. Aliejinis griežtis.
3. "Lietuvos ryto" vyriausiojo redaktoriaus
pavardutojas.
4. Samdomas darbininkas.
5. V.Kudirkos eilėraštis.
6. Zambijos sostinė.
7. Kėdė be atlošo.
9. Valstybė, kurios sostinė Stokholmas.
10. Vandens paukštis.
16. Bjaurus, lietingas oras.
17. Negalima, draudžiama.
18. Valstybė, kurios sostinė Hartumas.
19. Religinėje mitologijoje – geroji dvasia.
20. Liūdno nuotaikos lyrinis eilėraštis.
21. Valstybė, kurios sostinė Ankara.
22. Sudėtinių dalių išsidėstymas.
29. Kampų matavimo vienetas.
30. Turtus nešiojanti pasakų būtybė.
32. Nedidelis kurios nors medžiagos kiekis,
imamas tos medžiagos savybėms analizuoti
bei tirti.
34. Jokių laiku, niekuomet.
35. Žmonių kolektyvas, susijungęs bendram
gyvenimui turto ir darbo bendrumo pagrini-
dais.
36. Viela elektros energijai ir kt. perduoti.
37. Išskėčiamas prietaisas nuo lietaus ar sau-
lės prisidengti.
38. Žodžio "niekada" antonimas.

Horizontaliai:

1. Kas į vieną vietą sudėta, sukrauta.
8. Grūdo lukštas, kevalas.
11. Didelis naminis vištinių šeimos paukš-
tis.
12. Smulkus graužikų šeimos gyvulėlis.
13. Įvykių vienas po kito sekimas.
14. Teatrinis vaidinimas mimika, gestais, ne

žodžiais.

15. Šautuvas trumpu vamzdžiu.
16. Kauliniai organai burnoje.
20. Atskiras etatų vienetas.
23. Moteriškas drabužis.
24. Vandens tėkmė.
25. Lietuvos dainininkė.
26. Veiksmas, susijęs su tarnyba, pažadu.
27. Dangaus kūnas, aplink kurį skrieja Že-
mė ir kitos planetos.
28. Girdimas garso atsikartojimas.
29. Žodžio "ragauti" esamojo laiko 3 asmuo.
31. Augalų kenkėjas.
33. Dejavimas, aimanavimas.
39. Valstybė, kurios sostinė Ulan Batoras.
40. Šiltųjų kraštų medis, kurio vaisiai varto-
jami kavai.
41. Moteriškas vardas.
42. Žemės plotas, iš visų pusių apsuptas
vandens.
43. Labai saldūs kristaliniai milteliai, varto-
jami vietoje cukraus.
44. Balsį žyminti raidė.
45. Mažas skysčio kiekis.

Sudarė Nida Pranskūnaitė

Kryžiažodžio, spausdinto 10 – me numeryje, atsakymai:

1. Plienai 2. Marti 3. Balta 4. Ekranas 5.
Pilvas 6. Vaikas 7. Amperas 8. Pranas 9. Cen-
timetras 10. Šlakas 11. Vaivorykštė 12. Za-
karauskas 13. Karatas 14. Valakas 15. Saka-
las 16. Bijūnas 17. Salvė 18. Vasaris 19. Baras
20. Arbūzas 21. Pūdymas 22. Balana 23.
Rankena 24. Amalas 25. Tarka 26. Radaras
27. Astma 28. Agraras 29. Apylinė 30. Pa-
stogė 31. Apgaulė 32. Aktas 33. Tuopa 34.
Paskenduolė 35. Kranas 36. Apynys.

Nesnaudžia tik mokesčių inspekcija

Stasys Varneckas

Kartą gyveno karalius. Jis turėjo dukterį, vardu Valentina.

Valentinai labai patiko dirbti karalaite. Ji kasdien gėrė AB "Rokiškio sūris" nugraibytą pieną ir valgė "Vikondos" dešreles, nes norėjo būti graži.

Bet vieną dieną karalaitei Valentinai sukako 18 metų, ir jos tėvelis susirūpino.

- Nenoriu, kad Valentina liktų senmerge, - pareiškė tėvelis. - Reikia ją greičiau ištekinti.

Karaliaus noras, savaime aišku, neliko be atgarsio. Netrukus susirinko Seimas ir tą norą ratifikavo vienbalsiai, nes tuo metu opozicija kažkur vakarieniavo.

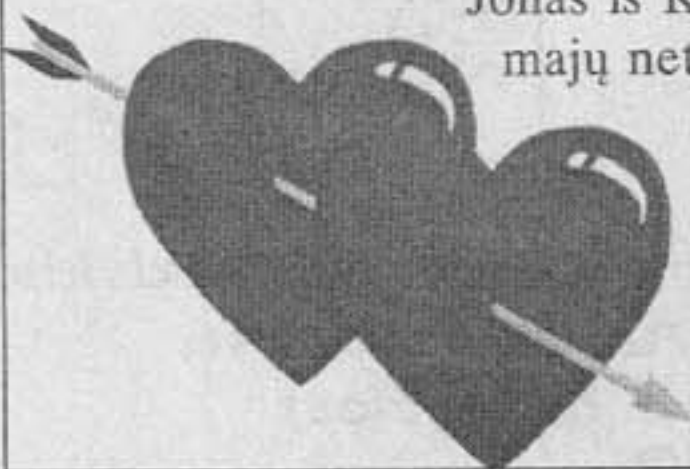
Ratifikuotame dekrete buvo parašyta štai kas:

"Karalaitės Valentinės ranka (priedo širdis ir pusė karalystės) atiteks tam, kuris jos skaistų veidelį pirmasis pamatys 1999 metų vasario 14-osios rytą".

Šį dekretą Seimas išplatino internetu.

Pirmasis interneto pranešimą pasigavo Jonas iš Kamajų ir nusprendė laimėti karalaite Valentina. Tačiau

Jonas iš Kamajų netu-

rėjo laikrodžio, nes dar tik laukė subsidijų už linus. Joną visada žadindavo gaidžiai, o gaidžiai nebuvo laiku informuoti, kad Laima Andrikenė jau pakeitė giedojimo grafiką.

Pramigo Jonas iš Kamajų. Prasnaudė ir karalaite, ir pusę karalystės.

Na, o Jonas nuo Pandėlio neprasnaudė, nes turėjo žadintuvą, visai neseniai nusipirktą iš keliaujančių šmugelninkų.

Jonas nuo Pandėlio dar turėjo T-150K, kurį privatizavo iš likviduojamos

bendrovės. Tai buvo puikus pusantrinis. Po kapitalinio remonto Obelių dirbtuvėse.

- Nevažiuok, Jonuk, - bandė sudrausti tėvas. - Gal netesėsi...

- Tesėsiu, tėvai, - atsakė Jonas. - Aš tau parvešiu pusę karalystės ir visą karalaite. Tokia proga ne kasdien pasitaiško.

Sėdo Jonas į T-150K, privatizuoto iš bendrovės, ir darda.

Jau ir karalystė nebetoli, jau ir lakštingalos galvoje meilės giesmės gieda. Tik staiga T-150K variklis - t... t... t...

Ir ku-ku! Kuras baigėsi!

Nubėgo Jonas į degalinę, duoda 1 litą ir 7 centus.

- Greitai įpilk! Skubu paskaralaite Valentiną!

- Dabar dyzelinis kuras kainuoja 1 litą ir 38 centus, - atsakė degalinės tarnautoja, visai nekreipdama dėmesio į Jono interesus. - Akcizas!

Deja, Jonas nuo Pandėlio daugiau centų neturėjo, nes Utenos "Mėsa" jam dar nebuvo sumokėjusi už 700 kilogramų (gyvo svorio - PPP past.) jautuką.

O tuo metu, kaip ir kasnakt, karalystės stogais ir sienomis ropojo Mokesčių inspekcijos viršininkas, atidžiai tyrinėdamas visus plyšius ir ieškodamas mokesčių (jis labai stengėsi, nes žinojo, kad į jo vietą pretenduoja kažkoks nenaudėlis).

Taigi repečkoja mokesčių surinkėjas karaliaus stogais ir sienomis, o ryto saulutė - tik švyst pro debesėlį. Mokesčių inspektorius tik žvilgt pro plyšį - o ten karalaite Valentina.

Karalaite, savaime aišku, nusigando, nes nei auskarai, nei naktipuo-dis nebuvo deklaruoti.

Bet...

Šį kartą galiojo Valentino dienos įstatymas. Pusė karalystės ir visa karalaite Valentina teisėtai atiteko Valstybinei mokesčių inspekcijai.

Tai štai, kaip nutinka. Beje, Mokesčių inspekcijai visada sekasi.

Rankraščiai negražinami
Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako
Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis

Prenumeratos kaina:
1 mėn. - 6 Lt;
3 mėn. - 18 Lt;
6 mėn. - 36 Lt.

Rokiškio PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail: pragiedruliai@post.omnitel.net

Leidėjas UAB

"Rokiškio pragiedruliai"
Indeksas 424

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas trečiadieniais ir penktadieniais

Tiražas 6025 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas
Tel. 51532

Redaktoriaus pavaduotoja
Rasa Čižauskienė Tel. 51354

Korespondentas

Stanislovas Varneckas Tel. 51354

Buhalterė

Antanina Šapranauskienė Tel. 51354

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,
Giedrius Šimėnas Tel. 51354

Kinija vis dėlto egzotiškiausia

Stasys Varneckas

Tradicinis kinų virtuvės patiekalas, kuriuo kiniečiai vaišina garbingiausius svečius, yra šunienos kepsnys su mandarinais. Šuo, žinoma, turi būti specialiai penėtas, o mandarinai

švieži. Tačiau nei EL-TA, nei BNS, nei kitos informacijos agentūros dar nepranešė, ar Lietuvos Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis ir jį lydintys asmenys taip garbingai pamaitinti. Pranešta tik tai, kad mūsų profesoriaus viešnage Kinijoje buvo vaisinga ir atvėrė naujus bendradarbiavimo horizontus.

Idomu, kad Kinija, likdama iš esmės totalitarine valstybe, kurioje dar tebeplevesuoja raudonos vėliavėlės, o mokyklose dar tebekalamos Mao citatos, labai sparčiai žengia rinkos ekonomikos keliu. Užsienio investicijų srautas į Kiniją kasmet didėja, o pernai joje "nusėdo" apie 20 milijardų dolerių.

Jeigu profesorius V.Landsbergis būtų papasakojęs kinams, kad Lietuvoje labai sėkmingai gyvuoja daugiau kaip trys dešimtys politinių partijų, kurioms iš valstybės biudžeto skirta 7 milijonai litų, jo tikriausiai nebūtų supratę. Tokiu Lietuvos politiniu patyrimu Kinija vargu ar ketina pasinaudoti.

Seimo pirmininkas iš Kinijos jau grįžo, labai pradžiugindamas Prezidentą Valdą Adamkų: pagaliau jis galėjo važiuoti į Meksiką ir kaip reikiant pailsėti. Tokie nepatogumai atsirado dėl įstatymų kūrėjų kaltės: mat jie per neapsižiūrėjimą įrašė, kad vienu metu Prezidentas ir Seimo pirmininkas iš šalies išvykti negali. Vie-

nas būtinai privalo likti ir sėkmingai vadovauti.

Kol mūsų Seimo pirmininkas vaikštinėjo Šanchajaus gatvelėmis, Valdas Adamkus ilsėjosi Palangoje. O Palanga yra neginčijama Lietuvos teritorija, to-

dėl įstatymai pažeisti nebuvo.

Rezonansas

Premjeras Gediminas Vagnorius į Šri Lanką skristi nebetina. Jam ir Lietuvoje rūpesčių per akis. Bene didžiausias – nafta, kurios tiekimą Lietuvai pristabdė Rusijos bendrovės, tuo lyg ir pabrėždamos, kad Lietuvos valdžia dažniau važinėtu ne į Pekiną, o į Maskvą.

Tačiau Kinija – egzotiškesnė šalis...

Labai neegzotiška šalis Baltarusija. Ne dėl to, kad iš Vilniaus į Minską galima nukakti per 3 valandas paprastu Audi-80, kurių Seimo garažuose pilna. Baltarusija – mūsų skolininkė, kuri mums nesumoka ir neketina sumokėti 400 milijonų litų už elektros energiją. Anot Ūkio ministerijos specialistų, Lietuva ir toliau eksportuos elektrą į Baltarusiją, nes neeksportuoti tiesiog... negalima. Techniškai.

Gaila, kad profesorius V.Landsbergis, viešėdamas Kinijoje, nesusitarė dėl paskutinio sovietinio reliкто – lietuviškos elektros – tiekimo į Šanchajų. Jie mums atsilygintų. Jei ne šunienos konservais, tai nors šilkverpių kokonais arba Mao citatomis.

Tiesa, į Baltarusiją mūsų valdžia jau beveik nusprendė nemokamai eksportuoti ne tik elektros energiją, bet ir ideologiją: buvęs ministras, o dabar Seimo narys Rimantas Pleikys sugalvojo įkurti radijo stotį, kuri rusų ir baltarusių kalbomis pasakos Lukašenkai, koks jis nedoras ir nedemokratiškas. Lukašenkai, žinoma, pasidarys labai gėda.

Užgavėnės – pavasario šauktuvės

Salvinija Kalpokaitė

Užgavėnės – viena žymiausių metinių švenčių. Priėmus krikščionybę, Užgavėnių laikas ir pats šventės pavadinimas buvo priderintas prie krikščioniškojo kalendoriaus. (Gavėnios išvakarės, septynios savaitės prieš Velykas, antradienis). Šiemet ši šventė sutampa su Lietuvos valstybės atkūrimo diena – vasario 16 – aja.

Per Užgavėnes daug triukšmaujama ir linksminamasi. Tikėta, kad juokas išbaudo piktąsias dvasias, o triukšmas žadina iš žiemos miego žemę ir pasėlius. Tą dieną ypatinga reikšmė buvo teikiama pasivažinėjimui. Rogėmis važinėjosi visi – ir jauni, ir seni. Supdavosi, tikėdamiesi gero linų ir javų derliaus. Paplitusi apeiga – laistymasis vandeniui. Iš trobos į trobą, iš kaimo į kaimą vaikščiodavo persirengėliai.

Svarbiausia Užgavėnių apeiga buvo išvaryti žiemos demonus, pažadinti iš miego šalčio sukaustytą žemę. Tai simbolizavo Morės – iš rugių šiaudų padarytos moters figūros su spragilu rankose nešiojimas.

Nuolat tarpusavyje grumdavosi Lašininis ir Kanapinis. Lašininis simbolizuoja Mėsiedą, o kanapinis – Gavėnią.

Per Užgavėnes buvo paprotys daug kartų valgyti, "kad pilvas būtų kietesnis už kaktą". Pagrindinis patiekalas – blynai.

Jeigu Užgavėnių dieną ant stogo yra sniego, tai ir Velykos bus su sniegu. Jei šią dieną "nepagada" ir drėgna, tais metais augs gerai javai, jei saulėta, pavasarį reikės anksti sėti.

Pralaimėta druskininkiečiams

Virginijus Lesmanavičius

Lietuvos krepšinio "B" lygoje prasidėjo atkrintamosios varžybos. "Rokiškio sūrio" komanda žaidė su Druskininkų "Tobio" penketuku ir po labai atkaklios kovos pralaimėjo 77:87 (40:41).

Taškus mūsų šiams pelnė: S.Mikulėnas 31, G.Kravčenka 14, D.Naprys 9, R.Bimba 7, V.Bimba 5, A.Samėnas 5, A.Narkevičius 4, R.Zolobas 2.

Revanšines rungtynes rokiškėnai žais namuose vasario 13 d. 19 val. (šeštadienį).

Kitų susitikimų rezultatai:

Telšių "Džiugas" – Šiaulių "Cifika" 100:82, Tauragės "Bremena" – Pakruojos "Meresta" 109:107, Vilniaus "Destata-Universitetas" – Kauno "Politechnika" 72:59.

Meilę reikia nešti ant delno...

Nemanau, kad atsiras žmogus, galėsiantis tiksliau apibūdinti meilę, nei ją Naujajame Testamente pavadino apaštalas Paulius: "Meilė kantri ir maloni, meilė nepavydi; meilė nesigiria ir neišpuiksta. Ji nesielia nepadoriai, neieško savo naudų, nepasiduoda piktumui, nemąsto piktai, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi tiesa; visa pakenčia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištveria. Meilė niekada nesibaigia".

(1 Kor. 13,4-8)

Jolita Kaškevičienė

Artėjant vasario 14 – ajai – šv. Valentino, Išimylėjėlių dienai, - pakalbinau J. Tumo – Vaižganto vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoją Raimondą Povilavičiūtę ir 12c klasės mokinius.

Paklausiau, kas, jų manymu, yra meilė? Ar ji iš viso egzistuoja? Ar visi mes gebame mylėti? Kaip Išimylėjėlių dienai ruošiasi ir ją švenčia moksleiviai savo mokykloje? Kaip

norėtų švesti?

Mokytoja Raimonda:

- Meilė – tai kartu ir atlaidumas, ir kantrybė, ir nusižeminimas, ir dorumas, ir tiesa, ir viltis. Meilė yra jausmas. O mūsų nuotikos ir jausmai kinta. Todėl meilė be atsakomybės, pareigos, apsisprendimo ją išsaugoti, gali greitai išblėsti. Daugelis šeimų vakare jaučiasi mylinčios, o rytą jau, žiūrėk, nebe myli ir skiriasi. Daugelis žmonių "myli" tuos, iš kurių tikisi naudų. Tai tikrų tikriausios egoizmo apraiškos.

Mindaugas:

- Didžiausia klaida – meilės neskirti nuo susižavėjimo. Žmonės, apgaubti susižavėjimo ir aistros, daro begales klaidų, dėl kurių gailisi visą gyvenimą.

Tadas:

- Tokio jausmo, kaip meilė, nėra ir negali būti, yra tik susižavėjimas. Meile tiki tik žmonės, turintys poeto širdį. Žmogus, kuris vadovaujasi logika, tokiais jausmais netiki.

Šv. Valentino dieną mūsų mokykloje "veikia" paštas. Rašome įvairiausius sveikinimus vieni kitiems. Norėčiau, kad Išimylėjėlių dieną vyktų konkursai ar diskoteka. Būtų labai linksma ir nereikėtų eiti kitur, pavyzdžiui, į kavinę.

Rasa:

- Jei niekas tavęs nemylė, jautiesi atstumtas, bejėgis. Gera, kai širdyje šviesu. Jei ne-

būtų gyvenime meilės, nebūtų dėl ko gyventi. Juk ji ir yra gyvenimo džiaugsmas, tikra palaima, mūsų egzistavimo prasmė.

Na, o Valentino diena mūsų mokykloje švenčiama gana skurdžiai (pastatoma dėžė, į kurią metami laiškai su sveikinimais). Norėčiau, kad šią dieną būtų daugiau renginių. Gal reikėtų mokyklą papuošti įvairiais meilės simboliais?

Aušra:

- Žodis "myliu" – gana nuvalkiotas. Dažnai ištariamas savanaudiškai, užvaldžius geismui ir visai nekreipiant dėmesio į jausmus.

Išimylėjėlių dieną mokykloje nyku, nuobodoka. Kiekvienais metais rašomi sveikinimai prarado savo vertę, nes dažniausiai jie būna beprasmiai, pašiepiantys, pilni nuvalkiotų frazių...

Viktoras:

- Meilė – tai supratingumas, pasitikėjimas. Be kita ko, tai jausmas, kurio žodžiais neapibūdinsi.

Raimonda:

- Kaip niekad nežinai, kada viskuo nusivylęs žmogus neteks tikėjimo, taip neįmanoma suprasti meilės. Šis jausmas gali tave pakelti į dangų arba skaudžiai blokti žemyn. Kad ir kas būtų, meilę reikia nešti ant delno tarsi žvakę, pridengus kita ranka, kad niekas jos neužpūstų. Kad ir kaip vulgariai skambėtų, tačiau nusivylus šiuo jausmu, reikia išmokti... nusišypsoti.

Valentino dieną mes turime galimybę brangiam žmogui parašyti šiltą žodelį, man to visiškai užtenka. Šią dieną švesti trūksta tik nuširdumo.

Marius:

- Meilė, visų pirma, jausmas, kurį patiria du žmonės. Meilė – tai gėlas vanduo, kurį geri pasigardžiuodamas ir negali sustoti, bet kai tik jis baigiasi, tu miršti iš troškulio.

Žilvinas:

- Meilės nėra nei mokykloje, nei kur kitur. Nebent meilė "dėl pinigų" (ji tikriausia).

Vasario 14 – oji! Tokios dienos nepripažįstu, o visas tas laiškelių siuntinėjimas jau seniai nusi-bodo. (Tą patį apie laiškelių siuntinėjimą mano

Žyginta, Jurgita, Ilona, Lina. "Laiškeliai dažniausiai būna nenuoširdūs, įžeidžiantys", - sako merginos).

Jurga:

- Jei dviejų žmonių santykiai pagrįsti vien aistra, tai niekada nebuvo ir nebus meilė. Aš manau, kad tikra meilė sieja žmones dvasiškai. Jie dalijasi visomis paslaptimis, atleidžia kito ydas ir kaltes. Meilei reikia gerų pamatų – ilgai bendrauti ir pažinti žmogų. Kokia gali būti meilė, jei pirmas susitikimas baigiasi lovoje?

Ką mes čia priešnekėjom?

Apie meilę? Nė žodžio!

Tai tokios jaunų, atrodo, dar nepatyrusių, žmonių mintys apie meilę. Nėra ko pridurti. Būna tik palinkėti, kad juos aplankytų pati tikriausia meilė, kad nė vienas iš jų, pražyduš pirmajai meilei, nenudegtų sparnų, o iš tiesų mylėtų, nes: "Be meilės pasaulį įmanoma sugriauti, bet ne, sugriauti neįmanoma, nes meilė stipresnė, nei neapykanta, be meilės nėra ir pasaulio, kaip meilės nėra be drąsos, ir todėl mes nugalėsime, todėl, kad neapykanta – tai baimė, o meilė – tai drąsa". (Tomas Arūnas Rudokas).

Autorės nuotraukos

Kaip buvo sužalota moteris slidžioje autobusų stotelėje?

Vygandas Pranskūnas

Vasario 8 - osios rytą Respublikos gatvėje, autobusų stotelėje ties AB "Rokiškio autotransportas" (toje gatvės pusėje, kur sustoja autobusai, važiuojantys geležinkelio stoties link), įvyko skaudi nelaimė - buvo sunkiai sužalota 1926 metais gimusi moteris.

Suvestinėje - preliminarūs duomenys

Policijos suvestinėje rašoma, kad UAB "Rokiškio autobusų parkas" vairuotojas Bernardas Šapranauskas, autobusu "Volvo B10R" išvažiuodamas iš stotelės, nepastebėjo išlipančios keleivės O.K. ir, uždarydamas duris, prispaudė moters koją. Autobusas nuvažiavo. Taikos gatvės gyventoja buvo pristatyta į Rokiškio ligoninę, iš kur po apžiūros skubiai išvežta į Panevėžio respublikinę ligoninę.

(Vėliau Rokiškio miesto seniūnijos vietos ūkio vyriausiasis inžinierius Vytautas Abarius "Pragiedruliams" pasakys: "Jei taip parašyta, vadinasi, taip ir buvo".) Tačiau kaip buvo iš tikrųjų, kol kas nežino niekas. Kaip teigė tardytojas Renatas Kvedaravičius, suvestinėje duomenys apie nelaimės aplinkybes pateikti šoko būsenos ištiktos O.K.

Parkas priekaištauja gatvių prižiūrėtojams

Kitą dieną po avarijos UAB "Rokiškio autobusų parkas" administracija išsiuntė tokio pat turinio raštus Rokiškio miesto seniūnui bei Kelių policijos vyresniajam inspektoriui. Raštas toks (kalba netaisyta): "Pastaruoju metu labai pablogėjo kelių ir įlipimo aikštelių priežiūra Rokiškio mieste. Įvažiavimai į miesto autobusų sustojimo aikšteles ir pačios aikstelės nevalomos - slidžios. Nebarsomos gatvės, sankryžos, įvažiavimai į sustojimo aikšteles ir pačios aikstelės.

Dėl slidžios gatvių dangos susidaro didelis pavojus autobusų eismui, įvyksta skaudžios nelaimės. Š.m. sausio 22 d. negalėjome išvažiuoti į miesto maršrutus

pusę dienos, vasario 8 d. tarp 10 - 11 val. Rokiškio miesto sustojime "Autotransporto įmonė" įvyko skaudi nelaimė (dėl nepilnai atvalytos privažiavimo prie išlipimo aikstelės), sunkiai sužalota autobusu važiuojanti ir išlipusi keleivė.

Prašau Jus atkreipti dėmesį į aukščiau išdėstytas mintis ir imtis skubių priemonių nurodytų trūkumų šalinimui, priešingu atveju būsime priversti apriboti miesto transporto judėjimą."

Sausio 9 dieną lankėmės nelaimės vietoje. Tuo metu kaip tik čia sutikome rajono savivaldybės administratoriaus sudarytos komisijos narius, kurie, anot V.Abarius, kas savaitę tikrina gatvių būklę ir pateikia išvadas. Komisijos nariai ilgai sukiojosi aplink stotelę ir kažką svarstė. O svarstyti, tiesą sakant, nebuvo ko, tereikėjo pasitelkti porą viešuosius darbus dirbančių vyrų, išprausti jiems į rankas kastuvus ir privažiavimą nuvalyti. Po to gal pabarstyti chemikalų, kad nutrįptų ledas. O gal kaip kitaip sutvarkyti tą ir kitas vietas, kurios ypač pavojingos ir žmonių sveikatai, ir gyvybei. Ne mums, žurnalistams, mokyti. Tačiau vienas komisijos narių mestelėjo, jog tokiems darbams nėra pinigų, jog ir kituose miestuose panaši situacija. V.Abarius dar pridūrė, kad šią aikstelę prižiūri komunalininkai, tad jie ir turėtų pasirūpinti tvarka. Paklaustas, kokias išvadas administratoriui pateiks ši kartą, inžinierius atsakė: "Kad reikia geriau sutvarkyti autobusų sustojimų vietas." Peršasi išvada, jog jei moters koją būtų prispaudusios durys, tai ir aikštelių valymu niekas, ko gero, labai nesirūpintų.

Tačiau ar ta koja buvo prispauda, ar ji išlipusi paslydo po autobusu, kol kas niekas negali pasakyti, nors V.Abarius tiki, kas suvestinėje parašyta. Jei tas tikėjimas pasitvirtintų, nuo valdžios pečių nukristų atsakomybės našta.

Tardytojas kalbėjo apie sunkų mechanizmą

Tardytojas Renatas Kvedaravičius sutiko, kad autobusų parko raštas ne iš piršto laužtas - privažiavimai prie stotelių turi būti nuvalyti iki pat bordiūrų per visą įlinkio ilgį. Dabar ir aklas gali įsitikinti, jog taip nėra - neparvirtęs ant šaligatvio neužsiropš. Pareigūnas sakė, kad vairuotojas po nelaimės važinėjo po miestą visą pamainą, nė nenujausdamas, jog sužalojo moterį. Nelaimės nepastebėjo nei konduktorė, nei keleiviai. Jei moteriai būtų buvusi durimis prispausta koja, ji tikriausiai būtų patekusi po užpakaliniais autobuso ratais. Tada gal ir vairuotojas būtų pajutęs, kad kažką pervažiavo. Dabar nustatyti, kaip moters kūnas buvo sudraskytas, anot tardytojo, sunkus mechanizmas. Reikia surasti liudytojus, atlikti teismo medicinos ekspertizę. Ant autobuso neliko jokių sužalotosios drabužių skiautelių ar kraujo dėmių. (Stotelėje didoką kraujo dėmę paslėpė sniegas. Ją mums, brūkstelėjęs koja, parodė V.Abarius).

Sužalotą moterį pastebėjo praeiviai ir tuoj po įvykio pro šalį važinę policijos pareigūnai. R.Kvedaravičius bent jau paguodė, jog moters gyvybei pavojus nebegresia. Kokias traumas ji patyrė, nerašome specialiai. To nelinkėtume niekam.

Autoriaus nuotrauka

Rajono savivaldybės komisijos nariai nelaimės vietoje nuo fotoobjektyvo nusisuko. Kodėl, turbūt daugeliui aišku. Ar dar dažnai jiems teks šitaip elgtis?

Vygandas Pranskūnas
Redaktorius

Turbūt, mieli skaitytojai, žinote, kad šv. Valentino dieną išimylėjėliai vieni kitiems siuntinėja laiškelius, kuriuose - patys gražiausi, patys nuostabiausi ir patys netikėčiausi žodžiai, labai retai arba iš viso neišstariami garsiai, nesušnabzdami vienas kitam, nes paprasčiausiai to padaryti neišdrįstama.

Panašiai prieš Išimylėjėlių dieną atsitiko ir vienam iš mūsų redakcijos vadovų. Jis taip pat gavo trumpą laiškėlį. Tiesa, apie meilę jame - nė žodelio. Neminėsimė laiškėlio autoriaus nei vardo, nei pavardės. Tačiau laišką pacituosime. Paskui paaiškinsime, kodėl taip pasielgėme.

"Gerb. pone, "Rokiškio pragiedrulių" paskutinio puslapio kūriniai, gana dažnai alsuojantys sermėgiška išmintimi, vargu ar populiariai Jūsų laikraštį. Ne nuostabu, nes tik du ar trys autoriai mėgina "šmaikštauti". Tai iš tiesų pavydėtinas turiningumas. Kažin, ar didžiausi satyrikai leistų sau tokią prabangą? Ko gali būti verti tokie kūriniai? Gal įžymiosios "Gavriliados" autoriaus vardo premijos? "Rokiškio pragiedrulių" satyrikai neturi deramos konkurencijos ir tūpčioja vietoje. Man nuostabu, kodėl respublikiniai spaudai tikusieji mano darbai netinka rajono laikraščiui? Toks įspūdis,

kad kai kas ne visada rūpinasi kokybe, o labiau laukia honoraro.

Jeigu aš galėčiau sugrįžti į "Pragiedrulių" puslapius, labai prašau man pranešti."

Ne visiškai sutinkame su laiško autoriumi, kad į PPP rašo tik keli autoriai. Jų

kilnybei, kuris savo rašinėlį numetęs ant stalo tuoj sprunkate pro duris, pasakyti, jog ne visi ir etatinių darbuotojų "vaikučiai" išvysta šviesą. Na, o Jums oficialiai pranešame: grįžkite, mes Jūsų pasiilgome, nors Jus kažkas ir buvo pasisavinęs, atseit

esate jų bendradarbis. "Pragiedrulių" durys niekam neužtrenktos.

Tą žino

daugelis mūsų talkininkų, kurie štai jau lygiai vieneri metai (atsiprašau, jie sukaks šv. Valentino dieną, sekmadienį) varsto mūsų redakcijos duris, neša ir kloja ant stalo ne vien "sermėgiškus", bet ir šiuolaikiškus kūrinus, už ką Jiems lenkiame savo žilas, praplikusias ir dar visai jaunas galveles. Mūsų, pragiedrulių, kuriuos kasdieninėj šnektoj vadina talkininkais, gretos nuolat plečiasi. Ir tai smagu.

Ačiū Dianai, Janinoms, Salvinijai, Virginijai, Vaidai, Nidai, Ksaverui, Virginijai, Rimantui, Jonui, Aloyzui, Danui, Ernestui, Ričardui ir daugeliui kitų talkininkų, kurie anksčiau ar vėliau pravėrė redakcijos duris, nešė ir siuntė tai, ką Jūs, mieli skaitytojai, per vienerius laikraščio gyvavimo metus perskaitėte. Mažylės šventės proga tikėtų padėkoti ir saviems: Antaninai, Rasai, Jolitai, Giedriui, Stanislovui, Igoriui.

Šiandien kelis puslapius skiriame savo talkininkams. Jų rašiniai - Jūsų dėmesiui.

SUGRĮŽK, PAKLYDĖLI, arba "Pragiedruliams" - jau vieneri

daug. Redakcijos portfelis nuo "prišmaikštautų" rašinių išsipūtęs lyg kokios nors Valentino pilvukas. Tačiau ne kiekvienam lemta "gimti" PP puslapyje. Kodėl? Ogi todėl, kad yra rašinėlių, kurie nepanašūs, ko gero, nei į tėvą, nei į motiną. Kitaip tariant, kažkur jau girdėti, skaityti, tad kyla pagrįstas įtarimas, jog tai kaimyno ar šiaip garsaus žmogaus darbo vaisius. Kitas "vaikelis", žiūrėk, redaktoriui nepatinka. Ir ne vien dėl ne itin originalių minčių, skystoko siužeto, bet ir dėl to, jog "druktas" taip sunkiai įskaitomas, kad tiesiog gaila pusdienį skirti jo narpliojimui, aiškinimuisi, kas ten parašyta ir ką tuo rašiniu norėta pasakyti. Tekstų rinkėjos, sėdinčios prie kompiuterio, po tą vištos kojele pridarytą popieriaus lapą irgi nepriversi knaisiotis ir ieškoti grūdėlių. "Pragiedruliai" neturi specialaus žmogaus, kuris užsiimtų "auksinių" minčių paieška žodžių sąvartyne. Todėl į PPP pirmiausia patenka tie rašiniai, kuriuos gali nesuprakitavęs perskaityti, kurie parašyti aktualia ir, suprantama, tokia tema, kai norisi verkti arba dainuoti. Teisybės dėlei dar galime Jūsų pra-

Išėjo auksinės žuvelės...

Janina Diksienė
Konstantinava

Šlumpsi kaimo ūkininkėlis Skais-tės ežero link, pečius slegia labdariniai skrebučiai ir ne tik jie. Nelinksmas šiandien jo gyvenimas. Prieš atkuriant nepriklausomybę, tiek vilčių į ją sudėjo, tiek nervų atidavė, kol savo tėvų žemelę atsikovojo, taip stipriai ateitimi tikėjo. Gal todėl dabar, prabėgus vos ne dešimtmečiui, sunku ant dūšios liko ir galvoje juodžiausios mintys sukasi.

Ilgą gyvenimą jis nugyveno šalia šito ežero, tačiau nė karto žiemą ant ledo nežuovavo. Ne iš bado ir dabar brenda. Galva nebeneša: žmona zyzia, ramybės neduoda - tas blogai, anas negerai. Pagauk, sako, auksinę žuvelę, gal kitais metais ir aš Vilniun į Vienos balių nuvažiuosiu.

Na, gal ne auksinę, kad ir sidabrinę, mąsto tyliai ūkininkėlis. Gal paprašyčiau, kad tiems Vyriausybės vyrams proto įkrestų, sąžinę iš po frakų išvilktų.

Sunku gyventi. Daug ko stinga, daug kas brangsta. Betgi ne dangiškų migdolų ir tikėjomės iš pirmų nepriklausomybės dienų. Žinojome, kad reikia aukotis vardan ateities, kad reikės ir diržus susiveržti, ir daug ko atsisaityti teks. Juk norėjome būti laisvi savo žemelės šeimininkai. Tik niekad ir į galvą negalėjo ateiti, kad iš mūsų valdžios vyrai pasityčioti išdrįstų. Kaip kitaip pavadinsi kompensaciją už dyzelinį kurą?! Už parduotą toną grūdų - 5 litai, už parduotą toną pieno - 8 litai, už parduotą gyvulį - vėl keli nie-

Nukelta į 8 psl.

Išėjo auksinės žuvelės...

Atkelta iš 7 psl.

kingi liteliai. Ir ką gi jie sau mano? Kad mes, žemdirbiai, jau nieko verti esam ir nežinome, kiek kas kainuoja? Kad Lietuva jau visai ubagų kraštu pavirto? Argi tokiu būdu iš mūsų prakaito pasityčioti sumanė?! Juk aš, seniokas, prie Rokiškio turgaus ar bažnyčios kepurėn daugiau susirinksiu. Kad jau nėra, tai ir nereikia. Išgyvensim. Negi tas, kuris žemę nuomoja, ne žmogus? O kad ir išaugintos mano produkcijos niekam nereikia, o jei ir parduoti – tai

kaip dykai atiduoti.

Gal mes iš meilės, iš idėjos žemę dirbam ir tikim, kad bus lengviau gyventi? Vyriausybė ir šią vilties kibirkštelę nori užgesinti.

O tas labdaringas balius Vilniuje? Kai mo bobos ir tos iš proto kraustosi! O tie turtuoliai, jei nori baliavoti, lai baliavoja, tik tegul neerzina vargšų žmonių, visai Lietuvai tegul nesireklamuoja. Norint padėti skurstantiems ar sergantiems, tegul padeda. Tai kilnus poelgis. Tik padaryti tai galima tyliau, ramiau, santūriau. Juk ir anksčiau šeiminkė, sušėl-

pusi ubagą lašinių bryzeliu ar duonos kriaukšlele, nelėkdavo per ūlyčią rėkdama, neva žiūrėkit, kokia aš gera ir turtinga.

Šitaip, sunkias dūmas dūmodamas, užmiršo ūkininkėlis, ko ant ežero atėjęs. Atsistojo vidury ežero, atsitiesė visu ūgiu, pakėlė galvą, apžvelgė horizontą ir, giliai įkvėpęs šalto oro, atsiduso: tokia graži viduržiemio gamta, saulutė dar silpnai spingsi apšarmojusiuose paežerės medžiuose, bet greit, jau greit sušildys žemelę, pakvies žemdirbį į laukus. Ir pasijuto ūkininkėlis tokiu stipriu, tokiu laimingu ir tvirtu, kaip niekad anksčiau.

Pasirodo, reikėtų dažniau išeiti pasivaikščioti. Tuoj galva šviesesnė lieka.

Pastebėjimai

*Janina Diksienė
Konstantinava*

Telekomui mokame gana brangiai. Ir abonentinį mokestį, ir už pokalbius. Jis kaupia nemažą pelną, tad kodėl sąskaitas atsiunčia tik į kaimo paštą, o ne kiekvienam individualiai? Prie sąskaitos dar turėtų pridėti pokalbių išsklotinę, kad iš karto žinotume, už ką mokame. Juk sutartis su gyventojais sugebėjo sudaryti individualiai, pagra-

sindami, kad bus atjungtas telefonas, jei nepristatysi pasirašyti, nors ta sutartis – viensalė.

□ □ □

AB "Rokiškio sūris" surenka žemdirbių pienelį pieno supirkimo punktuose. Du kartus per mėnesį paima pieno analizams ir teliuškuoja tuos indelius į Kaurą. Praeina savaitė ar dvi, kol gauname atsakymą. O jie mūsų kartais netenkina – nebeatitinka tikrovės, tai ir pats retsykliais nuvažiuotum pasitikrinti, o da-

bar... Kodėl bendrovė, gaudama už mūsų pienelį milijonus pelno, negali įsitaisyti kokios mini laboratorijos ant ratų ir analizus atlikti pieno statytojo akyse?

□ □ □

Prieš įsigyjant vairuotojo teises, reikia išklausti pirmos pagalbos suteikimo kursą ir gauti pažymėjimą. Tik, mano manymu, tas pirmos pagalbos pažymėjimas yra per didelio formato, netinkantis prie jokių vairuotojo dokumentų. Neįsivaizduoju, kur jį būtų galima saugoti – jis didesnis už asmens pasą.

Fotoobjektyvo žvilgsnis į žiemą

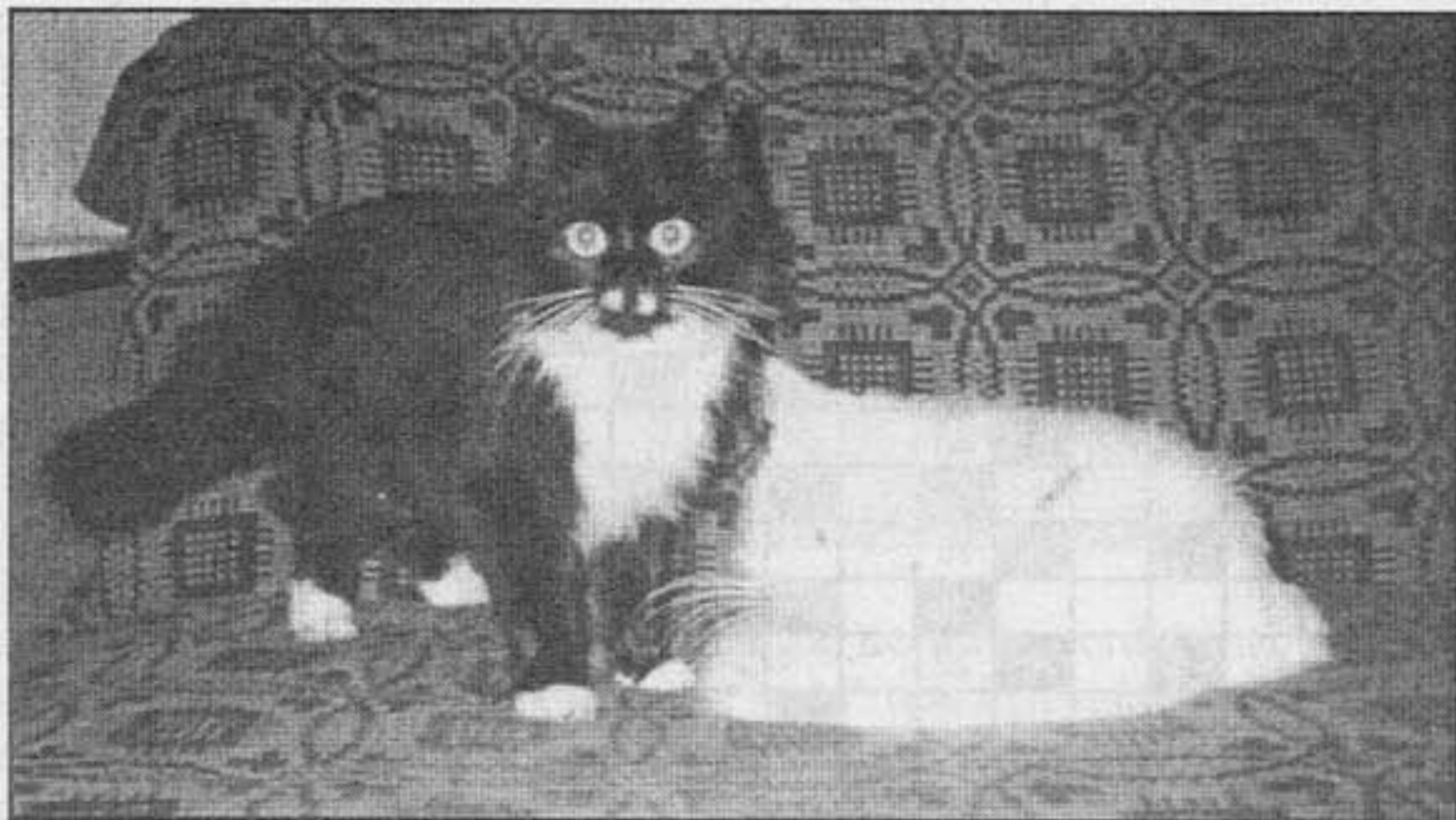
Kas greitesnis ir stipresnis?

Šalčio grafika.

Ksaverio Bagdono nuotraukos

Su Naujaisiais sveikina... katinai

Janina Liolienė

1999 metų vasario 16 d. 7 val. 30 min. pagal rytiečių kalendorių prasideda geltonojo triušio (katino) metai.

Tad sveikiname su Naujaisiais metais. Linkime neužtrenkti durų prieš Laimės nosį, linkim nors metus pragyventi katiniskai – gracingai, teisingai, galvojant apie pačią brangiausią brangenybę pasauly – Save. Stovint ant beprasidedančių katiniskų metų slenksčio, nusprendėme aplankyti namus, kuriuose, be žmonių, gyvena ir šie keturkojai gražuoliai, tapę šeimos nariais, tiesa, be jokių asmens dokumentų. Tiems, kam kyla klausimas, kokia nauda iš katinų, kam jie reikalingi, valandų valandas gali pasakoti apie savo augintinius – jų požiūris nepasikeis. Yra žmonių, nemėgstančių šunų, katinų, vištų ar kitokių gyvūnų – na, tegul nemėgsta, tik tegul, jei gali, slepia savo niekuo nepaaiškinamą neapykantą. Kad ja neužsikrėstų vaikai. Baisiausios savo akimis matytos ekzekucijos rezultatai pamenu iki šiol – netoli "Vyturėlio" parduotuvės ant šaligatvio krašto gulintį nediduką juodą katinėlį, rausvu kaspinu užmaugtu kakliuku. Kas? Kodėl?

Simpatinga ketvirtokė panelė Orinta Čepulytė apie savo augintinį Britaną gali čiauškti ilgai, nuolat švelniai paglostydama žvilgantį katino kailiuką. Jau ketverius metus katinas kaip tikras ponas gyvena nuosavame name, kartu džiaugdamasis mergaitės, jos tėvų ir močiutės draugija. Dar mažas būdamas, rainas katinėlis pasirinko savo gyvenamąją vietą, atėjęs iš kaimynų. Buvo nuneštas at-

gal, bet... grįžo. Vardo idėja kilo stebint katino charakterį. Nuo mažų dienų jis buvo flegmatiškas, tingus, lyg tikras britų lordas, nė vieno judesio nepadantis be būtinio reikalo. Ir dabar Britanas liko ištikimas savo įsitikinimams – daugiausia laiko praleidžia snausdamas, šiltu metų laiku tai daro ant mašinos stogo. Smaližius visai nesirūpina dailiomis figūros linijomis – nutuko, sveria virš 6 kg, bet pažiūrėjus – toks gražus! Atėjus Orintos draugėms, katinas duoda pretekstą suprasti svetimų į namus nesivedžioti – mosuoja uodega tarsi botagu, pyksta. Mergytė džiaugiasi savo numylėtinio meteriologiniais sugebėjimais: jei Britanas bando lįsti po antklode – žinok, po kelių valandų pradės šalti. Meniu? Viskas, ką valgo šeima: ledai, mėsa, dešra, žuvis, kopūstai, plius kačių maistas. Didžiausias delikatesas – švieži agurkai. Katino tingumas toks begėdiškas, kad net žaisti nebenori (o gal surimtėjo, suaugo?). Kartais kieme priima svečių – netoliese gyvenantį katiną. Pats po svetimus kiemus nesibasto, nebent tik draugės ieškodamas kiek toliau sava gatve paklaidžioja. Meilė? Kam ta meilė kaitėms, jei galima pasiglaustyti aplink šeiminius, būti paglostytam, palaikytam ant kelių. Namų šilumos niekas neatstos, todėl, vos grįžus Orintai iš mokyklos, pro duris paskui ją skuba ir Britanas. Jei nespėja su-

laukti mažosios – ne bėda, letenėle moka pabelsti į lango stiklą – malonėkite atidaryti, šeiminką įleisti į namus.

Keturiolikmečio Tomo namuose karaliauja dviese – katinas Pilkis ir katė Puma. Jaunasis šeiminkas jau kelios dienos karščiavo, slogavo, todėl fotografotis su savo augintiniais nepanoro. Nefotogeniškas buvo ir baltasis Pilkis – ramiai snaudęs ant sofos ir paprašytas papozuoti, supyko – vos vos kilstelėjęs galvą ištarė priekaištingą "miau". Pasirodo, Pilkis draugiškai padeda vaikinukui sirgti – irgi sloguoja ir čiaudi, todėl ir vaistus vienodus geria, tik, aišku, kur kas mažesnėmis dozėmis. Ir šiuose namuose abu katinai atsitiktiniai. Kaip sakė Tomas, jis tarsi įmagnetintas traukti katinus – žiūrėk, einant mokyklon iš kokios pakampės jau ir seka "draugas". "Nesu šunų mėgėjas, man daug mielesni katinai", – šypsosi berniukas. Katino, anot Tomo, nepriversi daryti to, ko tas nenori, jis pats ir draugus sau pasirenka. Būna, kviesk nekvieta – miega sau sodo gale po varnalėša, būna – jauste jaučia šeiminko liūdesį. Tada tik strykt, apkabina letenėlėmis kaklą ir glaustosi, tarsi sako: "Kokios gali būti problemos, kai aš su tavimi".

Pilkis ir Puma – ne pora, greičiau – brolis ir sesuo. Taip galima pamanyti, matant pilną kiemą Pumos kavalierių (tam tikru metų laiku) ir gydant mūšio lauke įgytas Pilkio žaizdas. Ne juokas tokia kova – vienas prieš kelis.

Orinta ir Tomas visiems skaitytojams nori pasakyti: "Tebūnie laimingi tie namai, kuriuos pasirinko katinai".

